

Andrij Melnyk urodził się na Ukrainie. Jest absolwentem Lwowskiej Narodowej Akademii Muzycznej w klasie akordeonu i dyrygentury. W naszym kraju mieszka od 2005 roku. Jest inicjatorem i założycielem kilku zespołów muzycznych (Trio Anatevka, Besarabia, Art Acoustic Trio). Koncertując w kraju i za granicą prezentuje różne style i gatunki muzyczne. Jest związany z Filharmonią Poznańską, Sudecką, Dolnośląską oraz Lwowską i Iwano-Frankowską na Ukrainie.

Podczas dzisiejszego koncertu usłyszymy:

(program koncertu i kolejność wykonywanych utworów może ulec zmianie)

1. M. A. Charpentier - "Te Deum"
2. M. Skoryk - "Melodia"
3. E. Morricone - "Gabriel's Oboe"
4. P. I. Czajkowski - "Taniec neapolitański"
5. J. Last - "The Lonely Shepherd"
6. V. Vavilov (Caccini) - "Ave Maria"
7. Gh. Zamfir - "Suita de melodii romanesti"
8. D. Harea - "Karpackie impresje"
9. Gh. Zamfir - "Hora ca la caval"
10. Gh. Zamfir - "Doina de Jale"
11. Gr. Dinicu - "Skowronek"

Z okazji nadchodzących Świąt Wielkiej Nocy, życzymy Państwu, aby stały się one okazją do refleksji i wyciszenia, a także czasem poświęconym najbliższemu. Życzymy rodzinnej atmosfery, wiele słońca i spokoju na każdy dzień. Nasze życzenia kierujemy też do Państwa najbliższych, zapraszając jednocześnie na kolejny koncert w dniu 27 kwietnia 2015 roku.

Towarzystwo im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu

Tekst i opracowanie: Piotr Jaszczak

*Towarzystwo im. Tadeusza
Szeligowskiego w Poznaniu*

Rumuńska fletnia Pana

*Aula Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I st. nr 2
w Poznaniu*

30.03.2015, godz. 18⁰⁰

Koncert objęty jest patronatem medialnym:

Szanowni Państwo, Drodzy Melomani!

W imieniu dyrekcji szkoły oraz zarządu, członków i sympatyków Towarzystwa im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu, serdecznie witamy na wyjątkowym koncercie. Mamy nadzieję, że zaproszeni artyści dostarczą Państwu niezapomnianych wrażeń. Podczas spotkania zobaczymy i usłyszymy **Dumitru Harea** (fletnia Pana) i **Andrija Melnyka** (akordeon). W nastrój dzisiejszego koncertu, tradycyjnie już, zostaniemy wprowadzeni przez uczniów naszej szkoły.

Fletnia Pana to jeden z najstarszych dętych instrumentów muzycznych świata. Źródłem dźwięku jest tu drgający słup powietrza, zamknięty w przestrzeni rezonansowej, pobudzony do wibracji za pomocą tzw. zadęcia. Technika gry polega na dmuchaniu w poszczególne rurki, które różnią się między sobą długością, czyli wysokością słupa powietrza. Każda rurka to jeden dźwięk. Fletnia należy więc do rodziny aerofonów wargowych. Podobnie jak bęben, powstawała jednocześnie w różnych częściach świata jako instrument pasterski: na wyspach Pacyfiku, Bliskim i Dalekim Wschodzie, w Ameryce Pd., Afryce oraz w Europie. Dzisiaj chętnie jest wykorzystywana w repertuarze klasycznym, rozrywkowym i folkowym. Swoją popularność zawdzięcza prostej budowie, niespotykanej barwie dźwięku oraz stosunkowo prostej technice gry. Do budowy fletni stosowano wiele materiałów, m. in. trzcinę, glinę, kości, drewno, kamień czy metal. Obecnie, wraz z rozwojem technologicznym, stosuje się wiele rodzajów tworzyw sztucznych, szkła czy metali lekkich. Sposoby konstrukcji również były różne - fletnie jedno-, dwu- i trzyrzędowe, z rurkami ułożonymi w linii prostej lub łukowatej. Fletnia Pana jest dzisiaj najbardziej rozpowszechniona w Peru, Ekwadorze i Boliwii oraz w Rumunii i Mołdawii. Wszyscy zapewne nieraz widzieliśmy Indian grających na tym instrumencie, ale zapewne brzmienie fletni Pana kojarzymy najbardziej z twórczości rumuńskiego artysty Gheorghe Zamfira. Rumuńską fletnia Pana nosi nazwę "Nai". Ma łukowatą konstrukcję z charakterystyczną stopką u dołu instrumentu, zasłaniającą dolne otwory rurek wykonanych z bambusa, drewna lub trzciny. Instrumenty tej konstrukcji są dziś używane przez profesjonalnych muzyków.

Zaczęły być również stosowane przez muzyków z krajów latynoskich, wypierając w ten sposób rodzime rozwiązania.

Akordeon jest instrumentem muzycznym o bardzo skomplikowanej budowie, zaliczanym przez polskich muzykologów do grupy idiofonów dętych. Źródłem dźwięku jest powietrze dostające się do wnętrza tzw. głośnicy, które wprawia w ruch metalowy języczek stroika przelotowego. Jest najczęściej wykorzystywany do jednoczesnego akompaniowania i prowadzenia melodii. Występuje w wielu rozmiarach i odmianach – strona basowa składa się z guzików ułożonych w rzędy i w szeregi, a strona melodyczna może posiadać klawiaturę typu fortepianowego lub guzików chromatycznych, ułożone w rzędach od trzech do pięciu. Pierwszy akordeon został zbudowany w 1822 roku przez Fryderyka Buschmanna. Dzisiejszą jego postać zawdzięczamy jednak Cyrillovi Demianowi, który swój instrument skonstruował w zaledwie siedem lat później. Akordeon daje ogromne możliwości. Podobnie jak organy, posiada

bardzo bogate brzmienie. Może zagrać jak największe organy w utworach Jana Sebastiana Bacha, ale jednocześnie bardzo subtelnie i delikatnie. Mistrzowie akordeonu potrafią doskonale wykonać tzw. transkrypcje, czyli utwory wcześniej skomponowane na fortepian, organy lub nawet na całą orkiestrę. Na akordeonie można więc zagrać praktycznie wszystko.

Dumitru Harea to mołdawski muzyk, który w swoim repertuarze ma popularne i znane utwory muzyki klasycznej i największe przeboje muzyki rozrywkowej. Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Kiszyniowie w klasie fletni Pana. Z Poznaniem jest związany od roku 2000, gdzie poznał swoją żonę Agatę. Koncertuje w Polsce i za granicą. Występował m. in. z zespołem Czerwone gitary i zespołem muzyki cygańskiej Terno. Wspólnie z Andrijem Melnykiem założył zespół Besarabia, promujący muzykę Mołdawii i Rumunii. Od 2009 roku prowadzi w Bielsku-Białej ogólnopolskie warsztaty gry na fletni Pana, a od 2011 w Lesznie w woj. wielkopolskim – pierwszą sekcję tego instrumentu w Polsce.

